

ע"פ 69221/01/23 - עפר בראז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 אפריל 2023

ע"פ 69221-01-23 בראז נ' מדינת ישראל

בפני השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אבד]
השופטת תמר נאות פרי
השופט גיל קרזבום

מעורר עפר בראז
נגד
משיבה 1. מדינת ישראל

פסק דין

בפנינו ערעור על הכרעת הדין שניתנה בבית משפט השלום בחדרה (כב' השופט אהוד קפלן) במסגרת ת"פ 30752-12-17 מיום 21/11/22.

המעורר חולק רק על הכרעת הדין ולא על גזר הדין. על פי הכרעת הדין, בסופו של יום, הורשע המעורר בביצוע עבירות של תקיפת עובד ציבור והפרעה לעובד ציבור.

נקדים ונזכיר את הכלל הידוע כפי שנקבע למשל ע"י כב' השופט עמית בע"פ 5843/22 פלוני נ' מ"י (13.3.2023), כי דיוע, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדות וקביעות מהימנות של בית משפט קמא, למעט חריגים.

לאחר עיון בהכרעת הדין, ניתן לראות כי בשאלות שבמחלוקת קבע ביהמ"ש קמא בסעיף 22 כי לאחר שמיעת העדויות בתיק, נחה דעתו כי הנאשם ידע היטב שמדובר בפקח של עירייה והטענה שחשב שמדובר במשיג גבול, מהווה היתממות. בסעיף 22 להכרעת הדין נקבע, כי הנאשם ידע שמדובר בפקח בנייה או לכל הפחות באיש צוות שקשור למערך הפיקוח ובסעיף 24 להכרעת הדין קובע ביהמ"ש קמא כי התקיפה המיוחסת למעורר על פי כתב האישום הוכחה מעל לספק סביר, ושוב, מסקנה זו מסתמכת על עדות שני הפקחים שהעידו באופן ישיר על התקיפה. הוא גם מוצא חיזוק מעדותו של הפקח עלא שלא ראה את התקיפה. בנוסף, קובע ביהמ"ש קמא כי גם עדות המעורר בעצמו מחזקת את הקביעה שהוא תקף את הפקח בר וזה בהסתמך על עדותו "כי חטף בכוח את הטלפון מידי של בר ולאחר מכן דחף אותו בשתי ידיו על מנת להרחיק אותו ממנו".

שילוב כל הנתונים הנ"ל מצדיקים דחיית הערעור.

עוד נוסיף, כי מעיון בנימוקי הערעור וגם קיבלנו אישור על כך בדיון היום, המעורר לא טען טענה נגד המסקנה כי חטיפת הטלפון בכוח אינה מהווה תקיפה והוא הסתפק בטענה כי מדובר בזוטי דברים.

עמוד 1

לטעמנו, בעת תקיפת עובדי ציבור שפועלים במסגרת תפקידם, גם אם התקיפה היא ברף הנמוך, אין היא יכולה להיחשב זוטי דברים.

למען הסדר נציין, כי בכתב הערעור יש אי דיוק בניתוח נספח 10. נספח 10 חתום על ידי מהנדס הוועדה המקומית שמוסמך למנות אדם אחר בקשר לצווי הפסקה שיפוטיים בהתאם לתקנות התכנון והבנייה (סדרי הדין בהליכים למתן צווים על פי המבקש בלבד) תשמ"ג-1982 ובמקרה זה ביום 17.11.2016 לפני מועד האירועים הפקח בר הוסמך מכוח תקנות אלו. ועוד נזכיר, כי לא מקובלת עלינו עמדת המערער כי בהיעדרו של תג זיהוי או כובע, הפקח הופך לבלתי מוסמך.

סעיף 207 לחוק התו"ב מגדיר לצרכי זיהוי כי מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות בהיעדר הפרטים המזהים, אך תכלית הסעיף מושגת גם ללא שימוש בפרטים מזהים כאשר הוא פוגע אדם מוכר, כמו במקרה זה, וכאשר שלושת המבקרים במקום הזדהו בפני הבן וגם הובהר בין הצדדים, לרבות המערער, מטרת הצילום ואפילו הייתה הסכמה שלא ייעשה צילום, כך לדברי המערער.

כך שלא היה סיכום עם משיג גבול שלא יצלם ולא נפל פגם המצדיק ביטול ההרשעה בשל העובדה שהמפקחים לא נשאו תווי זיהוי.

השופטים מציינים, כי הם צפו בדיסק און קי שצורף לערעור, לרבות במקטעים השונים של כל צילום וצילום ולא מצאנו כי תוכן זה סותר בצורה כלשהי את הכרעת הדין.

לסיכום - אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ו' אייר
תשפ"ג, 27/04/2023
במעמד הנוכחים.
א. אליקים, שופט
סגן הנשיא
[אב"ד]

ג. קרזבום, שופט

ת. נאות-פרי,
שופטת